

Victor Babylon

Geboren op 07-07-1905 te Roeselare

Overleden op 17-11-1984 te Roeselare

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

†
Laten wij in deze Uitvaartescharistie bidden
voor de ziel van

DE HEER
VICTOR BABYLON
weduwnaar van
Marie-Louise DERMAUT

geboren te Roeselare op 7 juli 1905
en er godvruchtig overleden in de kliniek
„Maria's Rustoord” op 17 november 1984,
gesterkt door het ziekensakrament.

Gewezen onderdirecteur in de hoofdzetel
N.V. Bank van Roeselare en West-Vlaanderen
Beheerder Christen Mutualiteiten
„De Verbroedering”
Ondervoorzitter bond derde leeftijd „Blijf Jong”
Gewezen spelend lid van de
Koninklijke Stadsharmonie van Roeselare
Vereremerkte met :
De Gouden Palm in de Kroonorde
De Zilveren Palm in de Kroonorde
De Gouden Medaille onderlinge bijstand Mutualiteit
De Zilveren Medaille onderlinge bijstand Mutualiteit
Gouden medaille „Fedekam”
Medaille van de Koninklijke Stadsharmonie
Bronzen stedsmedaille

De kinderen en kleinkinderen van wijlen de Heer
en Mevrouw Victor Babylon-Dermaut,
De families Babylon - Debrabandere,
Dermaut - Vannieuwenhuyse,
danken U voor uw gebeden
en blijken van deelneming.

Begrafenisonderneming Haeck, Kortemark
Druk P. Duthoit-Deleu & Zn, Roeselare

Wat zijn er toch schone mensen in ons midden

Zo verliezen zich niet in kleine dingen...; ze zeggen voor alles wat voorbij is : dank. En tot alles wat komen zal, zeggen ze vol overgave : ja.

Ja zeggen aan het leven, het is moedig zijn, het is eerlijk zijn, het is kunnen doorbijten, het is kunnen blij zijn... het is kunnen afscheid nemen.

Zo lag hij in zijn ziekbed, Victor. Vol overgave in een groeiend bewustzijn dat het einde van zijn leven naderde... met een vlugge herinnering aan de goede dingen van zijn leven en met een zachte glimlach op zijn lippen : het leven was goed geweest. Hoe pijnlijk ook de dagen soms waren, vooral als hij vaarwel moest zeggen aan zijn lieve echtgenote, hij kon aanvaarden en verder leven.

Er lag een glans van dankbaarheid in zijn ogen voor dit leven. Diezelfde dank leeft in het hart van zijn kinderen en kleinkinderen. Was hij niet een mens om van te houden? Eerlijk en rechtlijnig in zijn jarenlange loopbaan! Gemoedelijk, aangenaam, vriendelijk, mild in de omgang met zijn medemens! Een pittige spreuk, een vleugje humor kruidde elke ontmoeting : hij was trouwens begaafd met veel talenten en hij stond zo open voor alles wat schoon was en goed. De muziek was hem dierbaar en nooit was er een valse noot te ontwaren in zijn levenslied.

Een mens om van te houden.

Zo houdt God van mensen, zoals hij, die onwrikbaar vast staan in oprecht en diep geloofsleven.

Met overtuiging kon hij bidden en vol vertrouwen naar zijn liefste heiligen gaan. Zijn paternoster in zijn handen was geen leugen.

God, de Meester van het leven, zal tot hem zeggen : „Goede en getrouwe dienaar, kom binnen in de vreugde van Mijn Rijk, waaraan nooit een einde komt.”

Hij ruste in de vrede van de Heer, voor altijd. Amen.

